

2025. január 5.

KARÁCSONY UTÁNI 2. VASÁRNAP

Az üllői Keresztelő Szent János Egyházközség hírlevele

Az Isten Fiában az igazság, a jóság, a szeretet és az irgalom jelent meg. Krisztus az igazi világgósság, amely a világba jött és megvilágított minden embert. Nekünk az a feladatunk, hogy befogadjuk őt és tanúságot tegyünk róla a világ előtt.

■ OLVASMÁNY – *Sir 24,1–4, 12–16*

Az ószövetségi szent író úgy látja, hogy Isten a törvényben a bölcsesség adományát adta népének, s az nem más, mint az ő örök bölcsességének megnyilatkozása. Az újszövetségi kinyilatkoztatás azonban már ebben a bölcsességben a Fiúnak, az Igének az előképét látta. Ő is közöttünk vett lakást, és Istennek tetsző életre oktat bennünket.

■ SZENTLECKE – *Ef 1,3–6, 15–18*

A Fiú megtestesülése az Atya örök gondolata és terve volt. Benne kiválasztott bennünket az üdvösségre, megadta a gyermekké fogadás kegyelmét, hogy Krisztussal együtt dicsőítsük az ő irgalmát életünkben. De nekünk is imádkozni kell a bölcsesség és a kinyilatkoztatás kegyelméért, hogy adományait megértsük, s azokért állandóan hálát adjunk. Különösen értékelnünk kell a reményt, amelyet elének tűzött, és az örökséget, amelyet biztosított gyermekeinek.

■ ALLELUJA – *1Tim 3,16*

Dicsőség neked, Krisztus,

akit hirdettek a pogány népeknek! *

Dicsőség neked, Krisztus, akiben hittek világszerte!

■ EVANGÉLIUM – *Jn 1,1–18*

Az Ige emberré levését Isten már előre jelezte képekben. A törvény és a próféták megismertették hatalmát, irgalmát és akaratát. A Fiú megtestesülésében azonban feltárult az Atya isteni lényege, és egyetemes üdvözítő akarata. Amikor nekünk adta a Fiút, akkor végérvényesen elkötelezte magát, hogy gyermekeivé fogad, és mindent megad üdvösségünk érdekében. A Krisztusba vetett hit által ezt a kegyelmet kapjuk meg.

■ AZ EUCHARISZTIÁHOZ

Jézus hív minket az ő asztalához, hogy az Eucharisztia által táplálja, erősítse bennünk az isteni életet. Szívesen mondunk-e igent az ő hívására?

■ ■ Hétfőn, január 6-án Urunk megjelenése, Vízkereszt - parancsolt főünnep, este 18 órakor lesz szentmise.

■ ■ Jövő szombaton, január 11-én este 18.30 órakor FILMKLUB - olyan filmet nézünk meg, ami gyerekeknek is ajánlott, várunk mindenkit szeretettel a Közösségi Házban!

"Mialatt mély csend borult mindenre, és az éjjel sietős útja közepén tartott, mindenható Igéd, Urunk, a mennyből, királyi székéből eljött közénk!" (Bölcs 18,14-15)

■ Adományait köszönettel fogadjuk az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

2025. január 6.

VÍZKERESZT: URUNK MEGJELENÉSE

A napkeleti bölcsek által egész Jeruzsálem tudomást szerzett a Messiás eljövételéről. A bölcsek nyitottak voltak az isteni fényre, szívük pedig tele volt hálával. Ajándékaikkal leborulva hódoltak az Istengyermek előtt. A bölcsek hitével és áldozatos lelkületével hódoljunk mi is Jézus előtt, aki minden ember számára reményt jelent.

■ OLVASMÁNY – *Iz 60,1–6*

■ SZENTLECKE – *Ef 3,2–3a, 5–6*

■ EVANGÉLIUM – *Mt 2,1–12*

■ AZ EUCHARISZTIÁHOZ

A napkeleti bölcsek a hit által felismerték a Kisdedben a világ Megváltóját. Mi is mindig hittel vegyük magunkhoz a kenyér és a bor színe alatt rejtőző Urunkat.

■ ELMÉLKEDÉS

Uram, engedd, hogy a Három Királlyal mi is feléd mehessünk. Sietni akarunk. El akarjuk felejteni azt, ami mögöttünk van. Minden a jövő jegyében áll előttünk. Az élet minden lehetősége még nyitva áll előttünk, mert Istenre találhatunk, és ő mindig jobban a miénk lehet.

LÁTTUK CSILLAGÁT NAPKELETEN!

Urunk születése után a karácsonyi időszak másik főünnep Vízkereszt ünnepe. Görög elnevezése epiphania Domini, az Úr megjelenése. A mai liturgikus szövegek csak kicsit utalnak rá, de Jézus megjelenése hármashárom módon történik ebben az ünnepben. 1. A bölcsek, pogány tudósok előtt a csillag jelenség által. 2. Jézus megkeresztelkedésében, amikor az Atya szózata hallatszik, a Keresztelő pedig rámutat Jézusra. 3. A kánai menyegzőn, az első csodában. Az első kettőt évente ünnepeljük, a harmadik, a kánai menyegző csodája idén az évközi 2. vasárnap evangéliuma. Így alkalom kínálkozik mindhárom megjelenés átgondolására.

A bölcsek, akik valószínűleg csillagászok voltak, felfedezik a különleges égi jelet, és elindulnak a csillag nyomában. Vajon ki az én csillagom, akit követek? Felismerem-e a jelet, amely nekem szól?

Vízkereszt ünnepe megmutatja, hogy Isten minden emberhez eljött. A megváltó Jézus születésével Isten vállalja az emberi életet és később a szenvedést is, hogy ezzel elhozza minden ember számára az üdvösséget, az örök élet reményét. A parancsolt ünnepen nyissuk meg szívünket a megjelenő Istennek, aki megmutatja magát nekünk. Azt kérjük, hogy az új esztendő minden napját kísérelje Isten segítsége és áldása!

Karácsony 2. vasárnapja

Sir 24,1-4.12-16; Ef 1,3-6.15-18; Jn 1,1-18

„Urunk, Jézus Krisztus Istene, a dicsőség Atyja adja meg nektek a bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelkét, hogy megismerjétek őt.”

Egy másik személy belső világa csak akkor tárulhat fel előttünk, ha maga méltat arra, hogy szóljon hozzánk, és beavasson titkaiba. Isten a legteljesebb kinyilatkoztatást adta nekünk a szentséges megtestesülésben, amikor nem csupán alkalmazkodott az emberi nyelvhez és értelemhez, hogy üzenetét megértsük, hanem Jézus Krisztusban természetünket is felvette, hogy megismerhessük istenségének lényegét: a szeretetet. Aki tehát nem ismeri Krisztust, az legfeljebb következtet Isten léteire, de nem ismerheti a lényegét, nem ismerheti az Atyát, a Szentlelket, a Szentháromság titkát sem. Emiatt azonban végső soron önmagát, a másik embert és a teremtést sem ismeri, hiszen Isten minden műve a Szentháromság életközösségéből ered. A teremtés mérhetetlenül szorosabb kapcsolatban van a Teremtővel, mint edény a fazekassal, vers a költővel, mert ezek alapanyaga az alkotás előtt is létezett, a teremtményből viszont semmi sem volt a teremtés előtt. Ezért a nyíló rózsának legmélyebb, leglényegesebb, rózsá mivoltánál is alapvetőbb meghatározottsága, hogy Isten teremtménye, az ő akaratóból jött létre.

Az ókori görög filozófusok hiába mondták: „Ismerd meg önmagad!”, ebben a mélységben nem ismerhették meg sem önmagukat, sem egymást, sem pedig Istent. A személyek közti megismerés nem is lehet teljes, csak a szeretet által, melynek forrása ugyancsak a Szentháromság egy Isten. A szeretet képességét nem mástól kapjuk, mint attól a Szentlélektől, aki szólt a próféták szavával, aki sugalmazta a Szentírást, és aki Isten végső üzenetét, az örök Igét lehozta az égből Mária méhébe. A kereszténység lényege ugyanis nem a tudás, hanem az átistenülés.

Köszönjük Neked, Urunk, azt a mindennél nagyobb karácsonyi ajándékot, hogy Általad megismerhetjük az Atyát. Add, kérünk, hogy amint Te Betlehemben megszületvén emberi módon, emberi szemmel, emberi füllel kezded érzékelni a világot, úgy mi pedig isteni módon ismerjük meg ez Atyát, a Szentháromság belső világát a Szentlélekben, aki úgy vezet teljes megismerés és megértés felé, hogy egyre jobban kibontakoztatja

Urunk megjelenése (Vízkereszt)

Iz 60,1-6; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12

„Láttuk csillagát napkeleten s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat.”

Izajás próféta grandiózus látomásában a népek az Úr világosságának vonzására seregestül indulnak a szent városba. A napkeleti bölcseket azonban csak egyetlen csillag vezérli, és csupán egy szerény hajlékot mutat nekik, ahol szegényes környezetben, rongyokba takarva találják meg a mindenség Királyát. Mégsem botránkoznak meg, s egy pillanatra sem támad kétség a szívükben, hogy jó helyen járnak-e. Mivel a csillagra figyelnek, nem homályosítja el látásukat az evilági csillogás, nem zavarja össze belső iránytűjüket a dicsőségről és hatalomról alkotott emberi felfogás. Mi se botránkozzunk meg hát, ha Krisztust keresve egy magatehetetlen csecsemőt vagy ártatlanul szenvedő embert találunk (s valamiképpen mindkettőt együtt az Oltáriszentség hófehér kenyérdarabkájában), hiszen ő így akar jelen lenni közöttünk, s így marad velünk a világ végezetéig.

Ám a mai ünnepnek, Urunk epifániájának a legfontosabb tanítása, hogy ne sajátítsuk ki magunknak Krisztust, hanem mutassuk meg és közvetítsük az ő szeretetét minden embernek. Hiszen az Atyaisten, akitől a Fiú öröktől fogva születik, s akihez mindenkinél végtelenül bensőséges szeretetkapcsolat fűzi, nem elégedett meg azzal, hogy boldogan élnek a Szentháromság örök szeretetközösségében, hanem elküldte Fiát hozzánk, hogy ezt a bensőséges szeretetkapcsolatot az emberre is kiterjessze általa. És Szűz Mária, aki minden embernél közelebb állt Jézushoz itt a földön, sem sajátította ki, hanem nekünk adta őt. Nekünk, keresztényeknek, akiket Krisztus testvéreivé fogadott és társörököseivé tett saját vére árán, ugyanez a küldetésünk.

Ne engedd, Urunk, hogy bármi ügy kezdje el betölteni lelkünk horizontját, hogy eltakarja szemünk elől csillagodat. Segíts, hogy azt követve megtaláljunk Téged, és környezetünkben mi magunk is tájékozódási ponttá lehessünk a Téged keresőknek. Tágítsd ki szívünket a Te bensőséges, mégis egyetemes szereteted végtelen méreteire, hogy az Atyaistennel Általad a Szentlélekben fennálló bensőséges kapcsolatunkat felkínáljuk és közvetítsük minden embernek.

Dr. Barsi Balázs ferences atya elmékedései
(Új-Magasság és Mélység, 2019.)